

- משרד
- בית הוראה
- ארגון בני ישיבות
- הודעות כלליות
- האזנה לשיעורים
- שידור חי
- מחיר שיחה רגילה

פעולת צדיק

ע"ש מהרי"ץ זצוק"ל - גאון רבני תימן ותפארתם

בראשות מרון הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א
פוסק עדת תימן

לק"י

דבר העורך

בשעה טובה ומוצלחת לאחר שנים רבות של ציפייה רבה וממושכת, יצא לאור עולם הספר החשוב שו"ת **עולת יצחק** חלק שלישי, המכיל מאות שאלות ותשובות בנושאים רבים ומגוונים, מכל ארבעת חלקי השו"ע. הספר התקבל בשמחה בקרב הציבור הרחב ובהיכלי התורה ברחבי הארץ. תגובות חיוביות רבות בשבח הספר, בהיקף החומר התורני הרב שבו, וכן בחידושי ההלכה שנלמדים ממנו, התקבלו אלינו מיד עם תחילת ההפצה. העמל והיזע הרב בו השקיע מרון שליט"א בספר הנ"ל ניכר להדיא בכל מקום ופינה בספר.

אולם צריך לדעת כי להגיע לפירות כאלו יש צורך בעמל רב ובנידוד שניה מעין האדם, ובהזדמנות זו ראינו צורך לספר מעשה רב ממרון שליט"א אודות שקידתו ועמלו בתורה, כדי שניקה מוסר ונתחזק בלימוד התורה. המעשה אירע לפני מס' שנים, דיברתי עם מרון שליט"א בטלפון על עניין מסויים, והוא אמר לי שהוא צריך לחשוב על כך וביקש ממני ליצור איתו קשר למחרת בבוקר. ואכן, למחרת בשעה 8:30 בבוקר, התקשרתי לביתו של מרון שליט"א, והרבנית תחי' ענתה לטלפון. ביקשתי לדבר עם מרון והיא אמרה שהוא נח מעט. חששתי שמא אולי הוא לא חש בטוב, אבל היא אמרה שהכל בסדר, ובסה"כ מה שקרה זה שהוא שכח לישון. הוא למד כל הלילה ברציפות מבלי לשים לב לשעה עד שהגיע זמן תפילת שחרית. לאחר התפילה הוא פשוט הלך לנוח ותכף יתעורר ויתקשר אלי.

כששמעתי זאת הרגשתי חלישות הדעת, מרון שליט"א שכח לישון, ויש כאלה ששוכחים להתעורר!!! (ואגלה לכם סוד, זה לא קרה פעם אחת), בכל אופן חשבתי לעצמי שאם בכל זאת הקב"ה השמיע לי זאת, כמובן שעלי להסיק מסקנות ולהתחזק בלימוד התורה, ואכן קיבלתי על עצמי מאותו יום להוסיף יותר בלימוד התורה. ואם יקרא הקורא מעשה זה ויתחזק בלימוד התורה והיה זה שכרי.

חבלי משיח

הגמרא במסכת סנהדרין אומרת, **מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח, יעסוק בתורה ובגמילות חסדים**. חבלי משיח בפשטות, צערים גדולים, כאבים וסבל רב. אפילו גדולי האמוראים פחדו שמא ח"ו לא יחזיקו מעמד. רש"י אומר שחבלי משיח הכוונה מצער של אומות העולם. והמדובר, גם מבחינה גשמית וגם מבחינה רוחנית:

בדורינו אנשים נמצאים במצב שיש להם הרבה קשיים ונסיונות. לכן, כשחז"ל אמרו זאת, אפשר להיות מוכנים לכך יותר. כמו שאדם מקבל חיסון לפני שתבוא לו איזו מחלה ח"ו, לפני שהמחלה תתקוף אותו הוא מתכוון לכך מראש:

חבלי משיח, נתנו בזה רמז שהדבר כמו חבל, הקב"ה מותח חבל לאורך כל העולם ואז מנער את החבל, וכשמנערים את החבל הרבה אנשים לא מחזיקים מעמד. וכדי להחזיק מעמד, המדרש על הפס' **ואתם הדבקים בה' אלד' יכם חיים כולכם היום**, משל למה הדבר דומה לאדם שנפל מהספינה ורוצה לחזור בחזרה. הקברניט מושיט לו חבל ואומר לו תתפוס, תחזיק בחבל. הוא מתאמץ אבל אומר, לא, אני לא יכול, אין מקום אחיזה. אומר לו הקברניט, אם לא תחזיק בחבל, ח"ו תישטף במים, זה החיים שלך:

אולם יהיו אנשים שיגיעו למסקנא הפוכה, במקום שיאמינו שצריכים לעמוד בנסיון ולתפוס את החבל בכל כוחם, הם אומרים הפוך, כנראה רצונו של הקב"ה שנעזוב את החבל, דהיינו שאפשר לוותר על הרבה דברים, ובדור שלנו ובמצב שלנו, זה לא צריך וזה לא צריך, מיותר, אפשר להקל, כנראה התורה היום צריכה להיות בצורה אחרת וכו'. אבל ההלכה היא הלכה גם לפי המצב היום, התורה לא משתנה, התורה נצחית בכל המצבים ובכל העיניים:

חבלי המשיח הגופניים יתכן ויתבטלו. אבל חבלי המשיח הרוחניים, אדרבה, הם יתגברו יותר. ומובא בשם בעל נועם אלימלך שעיקרי יסורי חבלי משיח, **עגמת נפש, דאגות ויסורים ממש, ברוחניות בפרט, מלחמת יצר הרע יתגבר מיום ליום, צריך לעמוד כל הזמן בקשרי מלחמה תמידית, מה שלא עמדו בזה דורות קודמים**. דהיינו בזמנינו, עקבתא דמשיחא, הנסיונות הם גדולים מאד מאד, וזה חבלי משיח:

צריך להיזהר מאד לא לאבד את הראש, לא לאבד את השכל, ולהיות קשורים עם עץ החיים, עם התורה, חיים כולכם היום. לדעת שמי שדבק בתורה וקשור בתורה, למרות שמרגיש שכל העולם מתנדנד, יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע, כל העולם סוער וזועף, בכל זאת הוא מחזיק מעמד. זה הנסיון של הדור שלנו. ויהי רצון שהמב"ה יזכינו לעמוד בנסיון זה, אכ"ר:

מלוקט ומעובד מתוך השיעור השבועי למרון שליט"א - מוצש"ק פר' שמות התש"ע

האם להעדיף תפילה בהנף או כמנהג אבותיו?

שאלה: אדם המבקש להקפיד להתפלל שחרית בהנף החמה כותיקין, אך אין לו במקומו בית הכנסת שמתפללים אז, זולתי כמנהג אשכנזים או ספרדים, האם בגלל שהוא תימני צריך להתפלל דוקא בבית הכנסת של תימנים:

תשובה: דע כי אני רגיל בעניי ההורות בכי האי גוונא להעדיף בית הכנסת שמתפללים כמנהג אבות, בנוסח ובמבטא. וטעמא דמילתא כי אף שאינו בהנף שיש פוסקים הסוברים שאח"כ לא רק שאינו הידור אלא נחשב בדיעבד, מכל מקום כי האיי גוונא נחשבים כמאן דליתנהו גביה. ולא עוד אלא שלפי מנהגינו הנף דידהו הוא בדיעבד, שהרי הנף דידן מוקדם לו כחצי שעה כמ"ש בס"ד בעיני יצחק על שלחן ערוך המקוצר סימן ט"ז אות ב'. דוק והבן:

אם צריך להמתין שש שעות בין טעימת תבשיל של בשר לבין מאכלי חלב

נדרשתי לאשר שאלוני אודות מ"ש בס"ד בעיני יצחק על ש"ע המקוצר חלק יור"ד הלכ' בשר בחלב סימן קל"ו אות ל"ה דף רנ"ד ד"ה ונראה, לעניין צלוחית שיש בה חלבה (מין תבלין ידוע) שטיבלו בה פת הטבולה במרק, מי שאכל מהחלבה אעפ"י שלא אכל מהתבשילין והמרק, צריך להמתין שש שעות, כיון שיש כאן מן המרק עצמו, אלא אם כן יש ששים כנגדו, ואין מקילים אלא בטעם הנפלט מן הקדירה וכו' יעו"ש, דלכאורה לא גרע מטעימת תבשיל של בשר, שכבר פסק הפרי חדש בסימן פ"ט ס"ק י"ח שאינו כלום, דהיינו שאין צריך להמתין שש שעות, ורק צריך קינוח והדחה יעו"ש. והעלה גם כן מהרד"ם בשתילי זיתים שם ס"ק ט"ז, ומהרי"ט ס"כ הפחיים שם ס"ק נ"ו, והוסיף שכן פסקו בלחם הפנים וערוך השלחן, ולא מצינו מי שחולק בזה:

והשבתי בס"ד דטעימת תבשיל דקאמרי הפרי חדש וסיעתו, מסתברא לענ"ד דהיינו בטעם ופלט דוקא. אבל אם לא פלט, כיון שיש בו ממשות צריך להמתין. ואם זה אולי נראה דחוק קצת, דהוה ליה להפרי חדש לפרושי, מכל מקום איהו דחיק ומוקי אנפשיה. שהרי כדברינו מוכח ממה שכתבו כמה אחרונים בכגון דא, והובאו דבריהם בדרכי תשובה שם ס"ק מ"ב ד"ה ומ"ש:

ומפורש הדבר בהגהותיו של מהרש"ק על הפרי מגדים, ששם כתב דין זה מדנפשיה (ר"ל שלא בשם הפרי חדש) בזה"ל, נראה דדוקא בלועס. אבל טעם בלשונו ופלט מיד, אין צריך להמתין לכולי עלמא, ואין בזה גדר וסייג כלל. בשלמא בלועס לתינוק, י"ל כיון דבלועס בשר באכילתו צריך להמתין, ראוי לגזור הא אטו הא. אבל בטועם לבד, אף אם לקח חתיכת בשר לפיו ותכף החזירו שלם, אינו צריך להמתין, דבעין אטו לעסו לא מיחלף. ואם כן כל שכן אי טעם שומן ופלט, אינו צריך להמתין, ואין בזה גדר וסייג כלל עכ"ל. וכן העלה הגרי"ח בבן איש חי שנה ב' פרשת שלח לך סעיף ט' וז"ל, אם טעם בלשונו ופלט מיד, אין צריך להמתין וכו', ובסוף דבריו ציין למרש"ק כנזכר לעיל:

וכבר העליתי כך בהדיא לעיל מינה התם בשלחן ערוך המקוצר סעיף ט' דף רמ"ו בזה"ל, ואם רק טעם ופלט, אינו צריך להמתין. אבל אם לעס וכו' יעו"ש. ובשו"ת דברי בניהו חלק י"ג סימן מ"ה כבר הרחיב בזה מכמה וכמה ספרים וסופרים, ושאלו כוונת הפרי חדש אלא בטעם ופלט דוקא. אבל בטעם ובלע, גם הוא מודה שימתין יעו"ש ב, ומינה לנדון דידן בחלבה וכדבר האמור:

בעניין שינוי ממנהג המקום שנמצא שם, לגבי בני הישיבות

שאלה: בחור ישיבה תימני הלומד בישיבה ספרדית או אשכנזית, כיצד עליו להתנהג באופן כללי, ובפרט לגבי עטיפת טלית, נפילת

פנים ועלייה לתורה:

תשובה: (א) בדרך כלל להשנות ממנהג המקום בדברים הניכרים ונגרשים, כגון שלא לעמוד בזמן שהם יושבים, ושלא לישב בזמן שהם עומדים. וזה לא משום:

ממילא עטיפת טלית [כמבואר אופן עטיפתו בש"ע המקוצר הלכות ציצית סימן ח' סעיף י"ז] אין לשנות אם זה בולט, ויכול לעשות זאת לפעמים באופן בלתי ניכר. [ידידי הרה"ג אח"כ שליט"א הוסיף כאן בזה"ל, גם מהרח"כ נראה דסבירא ליה דבמנהגים לית לן בה, עיין בתשובותיו החיים והשלום חלק אור"ח סימן קצ"ג. אך מטעם אחר בכמה מקומות (כגון שם בסימן קנ"ו) שלא לשנות ממנהג המקום, מההיא דתנן בפסחים דף נ' ריש ע"ב אל ישנה אדם מפני המחלוקת. ונפקא מינה לדברים שברור שלא יגרמו מחלוקת (צריך לעיין אם אכן כך הוא, או בכל גוונא לא ישנה) ולדברים שלא שייך בהם דרך ארץ. ולעניין עמידה בין היושבים וכו', נראה דלא שייך אלא כגון בבתי כנסיות שלנו, שכולם יושבים או עומדים. אבל בבתי כנסיות של קהילות אחרות ובפרט של חסידים, לא שייך, שהרי הם עצמם יושבים ועומדים או מהלכים בכל עת שירצו וכו' עכ"ל נר"ו. וזה נראה נכון אצלם שאין סדר, כאשר ראיתי זה אומר ברוך שאמר וזה אומר ובא לציון]:

(ב) נפילת פנים, האשכנזים נופלים לצד ימין בשחרית, ואנחנו לצד שמאל, ואין ניכר, כי כולם נופלים ומי רואהו אז, ויזדרז לסיים קצת לפנייהם או לכל הפחות יחד עם רובם:

אך לא אצל הספרדים שאינם נופלים כלל, אבל יטה אז גופו קצת לצד שמאל, שזהו עיקר נפילת פנים, ותו לא. ולא יאמר לפניך אני "כורע ומשתחוה" ומתחנן, אלא ידלג שתי תיבות כורע ומשתחוה, ונמצא שאומר לפניך אני מתחנן. וכן לא יאמר בהמשך כלשון הפסוק, אלד"י בושתי ונכלמתי להרים אלד"י פני אליך, כי עוונותינו רבו וגו' (עזרא ט', ו') אלא ידלג ויאמר כך, אלד"י בושתי ונכלמתי, כי עוונותינו רבו:

(ג) עלייה לספר תורה, בלאו הכי רצוי להימנע מצד השינויים שבינינו לבנים בחסרות ויתירות וכדומה, וכמ"ש בס"ד בש"ע המקוצר חו"ר"ד כתיבת ס"ת סימן קס"ה סעיף כ'. אך לא באופן שהדבר ניכר (כגון אם הוא כהן או לוי, ואין שם כהן או לוי זולתו) ואינו יכול להתחמק, כדי שלא לזלזל חלילה בכבוד ס"ת שהוא כשר לפי מסורת דידהו. אבל מן הדין אין איסור, כיון שאין זה בית הכנסת שלנו. ויכול לומר הברכות אז כמבטאם:

פסקי הלכות בהנהגת בית הכנסת

(א) בשחרית כאשר חלק מהמתפללים יוצאים מוקדם ולא ישארו עשרה, בשני וחמישי ישתדלו לכל הפחות לומר וידוי, הפותח יד בתשובה וכו'. ואם אי אפשר, יאמרו רק נפילת פנים, וישלימו תיקון והוא רחום אחרי התפילה:

(ב) חזרת ש"צ כשהזמן דחוק, אפשר להתחיל לפחות עם ששה מתפללים שסיימו תפילת הלחש. וכשיש צורך, אפשר להתפלל תפילה אחת, אך לא באופן קבוע, כדי לא לבטל תקנת חז"ל:

(ג) במנחה עדיף לוותר על פיטום הקטורת כדי להספיק חזרת ש"צ לפני השקיעה:

(ד) הנף החמה, בתימן חישובוהו כחצי שעה לפני הנף החמה בלוחות של זמנינו. ולפי תשובת הרמב"ם (ירושלם התש"כ סימן רנ"ה דף תס"ט) והחזון איש, יתכן להיות חוסר דיוק בהנף החמה כעשר דקות. ולמעשה, יש לבדוק כמה זמן לוקח בממוצע מברוך שאמר להגיע עד שמונה עשרה, ולהתחיל כך לפני הנף החמה, ואז אין לבדוק יותר בשעון את קצב התקדמות התפילה:

(ה) ספר תורה. גויל או קלף אינו מעכב, אם שניהם לפי נוסח תימן. ואם הוציאו ס"ת שהוא לפי נוסח ספרד או אשכנז, יחזירוהו ויוציאו נוסח תימן. ואם אין להשיג נוסח תימן, רשאים לקרוא ולברך בנוסח שונה. ומותר לתקן ספר מנוסח ספרד ואשכנז לנוסח תימן, ברשות בעל הספר:

תשובת מרן הגאון שליט"א מתוך שו"ת עולת יצחק חלק ג' החדש שיצא לאור לאחרונה

יומא טבא לרבנן

הופיע הספר
"שליח ציבור"

ספר חובה לכל ש"ץ
ובכל בית כנסת,
ריכוז עצום מכל הפוסקים
דיני והלכות שליח ציבור
הלכה פסוקה וברורה,
ערוך ומסודר בטוב טעם.
למנהגי כל העדות
עם עיונים ובידורי הלכה.

להשיג בחנויות המוכרות
הוצאה לאור "צוף"

פרטים אצל המחבר

052-76-38-689

הספר בהסכמת מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א

מעשה ביהודי תלמיד חכם גדול ושנון בדור האחרון הוא הרה"ג אברהם ערוסי הלוי זצ"ל, שהיה שליח בית דין בתימן והכיר את כל ערי תימן, חכמיה ומנהגיה וכו'. כשעלה לארץ ישראל, השתכן בפתח תקוה, בכפר התימנים – מחנה יהודה. הוא עצמו מספר באחד מספריו שעדיין לא נדפסו, ששימש שם כמורה צדק ומלמד תינוקות של בית רבן. אולם, נפלה קטטה ומריבה בינו לבין הרב שלום גלוסקא ואחיו הרב אהרון גלוסקא. ורבתה השנאה בינו וביניהם עד למאד. ולא הצליחו בני האדם להשכין שלום ביניהם:

לאחר זמן מה, הזמינו הרב רחמים בן יצחק הכהן ללימוד בביתו ביום היארצייט של אביו. הוא הזמינו לביתו יחד עם הרב שלום גלוסקא ואחיו. אולם, הוא לא סיפר לו כי מזמין גם אותם אליו, ולהם לא סיפר כי מזמין אותו לביתו. הוא עשה זאת ע"מ ששני הצדדים יגיעו, בלא שיתנגד לכך אחד מן הצדדים:

באותו הלילה נזדמנו שלשתם לפונדק אחד (דהיינו ביתו של הרב רחמים), ועסקו בתורה יחדיו. מתוך הלימוד, הקושיות והסברות, השאלות והתשובות, נכנס השלום ביניהם. ולא היה צורך שיבוא אדם וישכין שלום ביניהם. כל השנאה, האיבה והקנאה שהיתה ביניהם אבדה ונעלמה. הכל נשכח כלא היה:

ומסיים, הבנתי בהם כי לבם שוה אתי. דכמו דבליבך על רחמך, דבליביה עלך. וכמ"ש כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם. וכמאמר הפס' וכל נתיבותיה שלום:

(מתוך דרשת חוה"מ פסח התשע"ו)

המעמד הגדול – פסח התשע"ו בעיר אלעד

מעמד מכובד ומרומם בו נקבצו ובאו חברים המקשיבים לקולך – קול התורה, מארבע כנפות הארץ לעיר אלעד לבית הכנסת "עץ חיים" להקבלת פני רבו ברגל. האירוע החל במבחן בכתב על פירוש "עץ חיים" למהרי"ץ זצוק"ל על אגדתא דפסחא. בתום המבחן התפלל הציבור תפילת מנחה ברב עם, ולאחר אמירת המזמור של החג, נשא מידברותיו הרה"ג רונאל אהרון שליט"א מרבני בית ההוראה דפעולת צדיק ואב"ד בעיר נתיבות. שני בקדש, דיבר הרה"ג אהרון צדוק שליט"א מרבני בית ההוראה דפעולת צדיק וראש כולל בהרצליה בעניין ריבית בפנסיה. בתום תפילת ערבית נערך מבחן בע"פ לבחורי הישיבות הקדושות בנושא שמיטת כספים מתוך ספרו החשוב של מרן שליט"א ש"ע המקוצר ח"ח. התרגשות ושמחה מרובה היתה בעת כניסתו של מרן שליט"א לבית הכנסת. ראש העיר דאלעד הרב ישראל פרוש הי"ו וסגנו הרב ברוך צברי הי"ו כיבדו את המעמד בנוכחותם ואף דיברו בשבח העדה בכלל ובשבחו ופעליו של מרן שליט"א בהפצת תורה ברבים. כמו כן כיבדו בנוכחותם במעמד זה גם הרה"ג ברוך עוקשי שליט"א, הרה"ג משה רצאבי שליט"א, הרב רוני יצחקי שליט"א וכן חבר מועצת העיר הרב יובל גיאית הי"ו:

לאחמ"כ הוכתרו חתני אגדתא דפסחא וחתני ש"ע המקוצר. חתן ראשון יש"ק – הבה"ח נתנאל כהן הי"ו מיישיבת "שערי תבונה", חתן שני יש"ק – הבה"ח אלהן צבי דוד הי"ו מיישיבת "דברי מרדכי", חתן ראשון יש"ג – הבה"ח יהודה רצאבי הי"ו מיישיבת "באר החכמה" וחתן שני יש"ג – הבה"ח אביחי דמארי הי"ו מיישיבת "כנסת יצחק":

הערב נחתם בדרשתו המאלפת של מרן שליט"א מענייני דיומא תוך שילוב דברי מוסר והשקפה בעניין התרחקות ממחלוקת ועניין הכבוד שבין אדם לחבירו. בתום הדרשה ענה מרן שליט"א לשאלות הציבור שיצא עם מטען וסיפוק רוחני מכינוס תורני זה: תודתינו נתונה לבעלי האכסניא הלא הם: הרב שאלתיאל קהלת הי"ו, הרב אביעד שלמה הי"ו, הרב יצחק הלוי הי"ו וכן לרב מנחם צדוק שליט"א, הרב יפת מה טוב הי"ו, הרב דקל ענקי הי"ו, הרב יוסף אלעזר הי"ו, הרב אליהו נהרי הי"ו. יהי נועם ה' עליהם, וזכות תורתנו הקדושה תגן בעדם ובעד ב"ב. אכ"ר:

הילולת מהרי"ץ זצוק"ל

אבותינו ההלכתית כפי שהועברה מדור לדור, וכן את פעליו של מהרי"ץ זצוק"ל בשמירת וחיזוק המסורת בזכות הספרים החשובים אותם חיבר והתקבלו בעם ישראל. מרן שליט"א חתם את ההילולא במסירת שיעור עיוני בתורתו של מהרי"ץ, שעורר אליו רבים, והותיר רושם גדול ועצום. תודתנו נתונה בזאת לכל המסייעים והעוזרים הלא הם גבאי ביהכנ"ס, הרב אסף דמארי הי"ו והרב יוסף חיים קשת הי"ו. יהי רצון שזכות מהרי"ץ זצוק"ל תגן בעדם ובעד ב"ב. אכ"ר.

הילולת מהרי"ץ זצוק"ל ה-211 נערכה השנה בעיר נתיבות בבית הכנסת "בית מהרי"ץ והרש"ש". בכינוס זה נשאו מידברותיהם, הרה"ג דונאל אהרון שליט"א - מו"צ בבית ההוראה ד"פעולת צדיק" ואב"ד בעיר נתיבות, הרה"ג רצון אברהם שליט"א מראשי ישיבת הגנג, רבני הקהילה הרה"ג דנון דנין שליט"א והרה"ג שמואל מונטג שליט"א, הרה"ג חיים מגורי שליט"א - ראשי ישיבת "עטרת שלמה" ורב ביהכנ"ס, הרה"ג נסים מחפוד שליט"א - רב שכונה בנתיבות. הרבנים הגאונים העלו על נס את השיבות שמירת מסורת

שיעור ליל שישי לבני הישיבות מאת מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א בביתו

נושא השיעורים לבחורים, לפעמים הוא הופף לשיעור שבמוצאי שבת קודש, אך זאת רק בחלקו, או בסגנון אחר, אבל פעמים רבות הנושא שונה לגמרי, כך שיש מקום לכאן ולכאן.

מלבד הידע הרב אותו מנחיל מרן שליט"א בשיעורים אלו, ומלבד דרך הלימוד אותה הוא מתווה לבחורי החמד, בני העליה הצמאים לשתות מים חיים וצלולים, זוכים הנוכחים בשיעור לרסימי השקפה טהורה וצרופה, ומל תחיה מפכה כשכולו חיזוק ביראת שמים, מוסר ואמונה זכה. וכמובן שגם בירור המסורת בידיעה נאמנה זוכה לדגש מיוחד, וכל בחור שזכה להשתתף בשיעורים אלו יוצא מלא וגדוש מלא חפניים תורה ויראה הלכה ומסורת.

כדוגמא לכך, נצטט ממכתב של בירור תורני בש"ס, שנשלח אל מרן שליט"א בתקופה האחרונה, ובראשיתו הדגיש הכותב - אחד מחשובי הבחורים משיבה נודעת - את השפעת השיעורים העצמית:

לק"י יום ה'ר"ח תמוז ה'תשע"ה ב'שכ"ו
לכבוד מרן רבינו הגדול, פאר הדור והדרו, נר המערבי, מאור גולת תימן המעטירה
הגאון האדיר רבי יצחק רצאבי שליט"א
שלום רב

ראשית אביע את תודתי לכבוד מרן שליט"א אשר מפנה מזמנו היקר בשבילינו בכל ליל ששי, ואנו זוכים ליהנות מהאור הגדול הזה אשר עיני כל ישראל ובפרט יהדות תימן נשואות אליו, אין לשער את הזכות העצומה הזו אשר לא רק חידושי התורה ודברי המוסר שאנו שותים בצמא, אלא אף אני מרגיש שמאז שהתחלתי לשמוע את דברי קדשו של מרן שליט"א התעורר בי סוג חדש של עיון הרבה יותר מעמיק ויסודי, ואף השמחה והטהרה שזה נותן לי באופן אישי, ומסתבר שלכולם ג"כ, עד כדי כך שאני מצפה כל השבוע לליל ששי להגיע לביתו של מרן שליט"א ולספוג את דברי התורה והיראה שרבינו שליט"א מרעיף עלינו, וכן שמרן שליט"א עונה לנו על כל שאלה שנשאלת אף לאחר השיעור, זהו דבר שאין לשער ואין לתאר.

הנה לפני כמה שבועות, הועלה נידון בשיעור בעניין רבי יהושע בן לוי...

אהרון צוריאל - ישיבת ארחות התורה, בני ברק.

מי שהגיע פעם אחת אל השיעור כבר מועם את הטעם המתוק והעקב לחיך, וקשה לו עד מאד להתנתק. הוא כבר נשאב... מי שזכה להארת פנים יקרה ממרן שליט"א כבר יודע, אשריכם בני הביבי.

השיעור מתקיים מידי ליל ששי בשעה 10:30 בלילה, בביתו של מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א, רהוב בירנבוים 13, בני ברק. פרטים בטלפונים: הרב ישראל מאיר חדד 052-7180710, הרב ניר מיירי 052-7635645, הרב שילה יגאלי 050-4140741.

מתוך מאמר מערכת "דברי הפיץ" - גליון ו', ניסן התשע"ז בשכ"ז

ליל ש"שי" הוא מושג ידוע בהיכלי הישיבות הקדושות. לקראת סופו של השבוע, בהינתן "יומא דפגרא" כהגדרת רבינו עקיבא איגר, וכל בחור בוחר לנצלו באופן אחר. יש העורך "משמר", ושוקד על התורה כל הלילה, ויש שמקפיד לישון כרגיל ולנצל את יום המחרת ללימוד רצוף. יש הבוחר לנצל את שעות הלילה המאוחרות לליבון לשד שמנו של "קצות החושן" מוקשה, ולשקוע בין נבכי שיעורי מרן הגר"ח מברסק ומעמקי הגדרות לשון הזהב של מרן החזון איש. בין בני העליה, ישנם מבחירי עולם הישיבות הבוחרים לנצל זמן זה ללימוד מיוחד במינו, מרענן ומרתק, שיעור לבני הישיבות בביתו של מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א.

בכנסים שנערכו לבני הישיבות ולאברכים בוגרי השיעור בבית מרן שליט"א ציינו רבים את השפעתם העצומה שיעורים אלו, ואת חלקם החשוב בעיצוב אישיותם כבני תורה אמיתיים. דבר זה חשוב בפרט בתקופתנו, כאשר מבית ומחוץ יש המנסים לכרות את מקור היותנו ולנתק את שושלת הזהב המחברת את הדורות בקשר כל ינתק של מסירת התורה מרב לתלמיד, והמענה לכך הוא כאשר אנו זוכים להתקרב לגדולי ישראל, אדירי התורה שליט"א, ולקבל תורת אמת מפייהם. וכאן הלא זו אחת ההזדמנויות הנדירות ביותר שיש לצעירי הצאן בדורנו, לשבת ולקבל מאחד המיוחדים שבגדולי דורנו. הלא שמו של מרן שליט"א נודע בשערים ונישא ברמה בפי כל, בין בתי המדרשות ופרקליני המלכים - מאן מלכי רבנן. בגאונותו המפליאה ובקיאותו בכל מכמני התורה זכה להוציא מתחת ידו סדרת חיבורים נכבדים, המאירים לארץ ולדרים כפשומו. כאחד מחשובי עמודי ההוראה בדורנו, אשר זכה לשמש את גדולי הדור הקודם מכל העדות, זכה שנתקבלו פסקיו לא רק בקרב בני ק"ק תימן, אלא בפי רבים אף מיתר הקהילות. לצד זאת, מיוחד מרן שליט"א בהיותו מעתיק השמועה הקדומה ומשמר המסורת העתיקה של יהודי תימן, ואת כל זאת הוא משפיע לרבים ממעיינותיו הזכים.

וכאן שלא כבשיעור הידוע במוצאי שבת קודש, המתקיים בבית מדרשו "פעולת צדיק", ומתפרסם בדפוס לאחר מכן בחוברות "שערי יצחק", אשר נמסר בפני ציבור נרחב, ומי שחפץ לשאול דבר מה נצרך בדרך כלל להמתין לתום השיעור, וגם אז הדבר נתון במסגרת מצומצמת. לעומת זאת בשיעורו הקבוע בליל ששי, המתקיים למעלה מעשור שנים, מלבן ומברר מרן שליט"א עם בחורי החמד סוגיות רבות בש"ס ובפוסקים, ראשונים ואחרונים, ומעודד מרן שליט"א את הנוכחים להשתתף בשיעור ככל יכלתם כאשר כל שאלה זוכה לבירור מוחלט והסרת כל הספקות, וצלילי מלחמתה של תורה מהדהדים במעונו נאזה קודש.